

امتحانات مرکز تکمیلی (سطح ۳)

نمره: ۷۰	زیرا: ۱۰	صیغ: محتوا
نمره: ۸۰	زیرا: ۱۰	صیغ: محتوا

شناسنامه صحیح اول	نمره بحرفت	نمره بعدد
شناسنامه صحیح دوم	نمره بحرفت	نمره بعدد

نیمسال اول ۹۶-۹۵

وشنوهای فلسفه، کلام، تفسیر، تاریخ، اخلاق، مهدویت، امامت و ادبیات عرب ورودی مهر ۹۴

مهر مدرسه

کد امتحان: ۲۹۵۱/۱۱

تاریخ: ۱۳۹۵/۱۰/۲۳

عنوان: اصول فقه ۳

کتاب: اصول الفقه مرحوم مظفر

محدوده: جلد سوم و چهارم؛ از ابتدای «المقدّس البالات» مباحث العجّة تا ابتدای «باب الخامس»

حجیه الطوافر» (ص ۷-۲۴) به استثنای ۱. مباحث مقدمات دلیل انسداد تا ابتدای الكتاب

العزیز (ص ۲۳-۲۵). بیّن دلیل حجیت خر الوادد من الاجماع (ص ۸۹-۹۶). بحث

باب الثالث الاجماع (ص ۱۰۱-۱۲۵)

نام و نام خانوادگی: ..... کدملکی: ..... شرستان: ..... آستان: ..... مدرسه علمی: ..... نام پدر: .....

۱- خروج اماره از آیات شریفه «إِنَّ الظَّنَّ لَا يُعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا» (یونس: ۳۶) و «قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ» (یونس: ۵۹) به ترتیب مصدق کدام مورد است؟ ص ۱۹

۰/۵

الف. تخصص - حکومت

ب. تخصص - تخصص

ج. تخصص - تخصص

د. حکومت - تخصص

۲- فعل و ترک فعل از جانب معصوم علیه السلام در صورت تجرد از قرینه، به ترتیب بر چه چیزی به صورت قطعی دلالت می‌کند؟ ص ۶۶

۰/۵

الف. وجوب - عدم وجوب

ب. استحباب - کراحت

ج. جواز - عدم وجوب

د. وجوب - حرمت

۳- مصنف استدلال به آیه «نَبَأٌ» بر حجیت خبر واحد را از چه طریقی در اثبات مطلوب کافی می‌داند؟ ص ۷۶

۰/۵

الف. مفهوم شرط

ب. مفهوم وصف

ج. مفهوم غایت

د. مفهوم لقب

۰/۵

۴- با توجه به نظر عقلاً در باب خبر واحد ثقه، آیا عموم آیات ناهیه از اتباع ظن، شامل این قبیل اخبار می‌شود؟ چو؟ ص ۹۹

الف. بله؛ چون این اخبار، ظن آور هستند.

ب. خیر؛ چون این اخبار تخصصاً خارج‌اند.

ج. خیر؛ چون این اخبار تخصیصاً خارج‌اند.

د. خیر؛ چون به نظر عرف، آن آیات مجمل‌اند.

۰/۵

۵- مراد از «مستقلات عقلیه» چه قضایایی هستند؟ ص ۱۳۷

الف. المقبولات و المسلمات

ب. الاولیات و الفطريات

ج. الآراء المحمودة

د. الاستقرائيات

۰/۵

۶- نظر مرحوم مظفر (ره) درباره نسبت بین استحقاق مدح و ذم با استحقاق ثواب و عقاب چیست؟ ص ۱۴۱

الف. اولی مستلزم دومی است.

ب. اولی اخص از دومی است.

ج. اولی اعم از دومی است.

د. اولی عین دومی است.

۰/۵

۷- اماره را تعریف نمایید. آیا اصطلاح اماره شامل اصول عملیه می‌شود یا خیر؟ با ذکر دلیل بنویسید. ص ۱۴ و ۲-۱۷ نمره

جواب: در تعریف اماره گفته شده: «کل شیء یثبت متعلقه و لا یبلغ درجه القطع» یعنی اماره دلیلی است که به لحاظ حکایت و کاشفیت ظنی آن از واقع، معتبر دانسته شده است؛ بدین معنا که ظن نوعی برآمده از اماره، همچون علم، حجت شمرده شده است؛ البته با این تفاوت که حجیت علم، ذاتی است، لیکن حجیت ظن، جعلی و اعتباری است. (۱ نمره)

اصطلاح اماره شامل اصول عملیه نمی‌شود زیرا اماره به لحاظ حکایت و کشف از واقع هر چند به طور ناقص، حجت است، در حالی که در حجیت اصل، حيث کاشفیت آن از واقع لحاظ نشده است. به عبارت دیگر اصول عملیه در مقام اثبات و کشف واقع نیستند بلکه صرفا برای رفع تحیر و بلا تکلیفی مکلف در مقام عمل راه‌گشا هستند. و نهایتاً سبب معدور بودن مکلف در صورت ابتلاء به خلاف واقع هستند. (۱ نمره)

۸- عبارت «ولكن في الحقيقة ان التعبير بوجوب متابعة القطع لا يخلو عن مسامحة ظاهرة منشؤها ضيق العبارة عن المقصود اذ يقاس على الفتن» را با ذكر دليل تبیین کنید.

۲ نمره

جواب: حقیقت آن است که در عبارت «وجوب پیروی از قطع» نوعی تسماح و سهل انگاری وجود دارد، که منشأ آن نارسائی عبارت از رساندن مقصود است. و از قیاس قطع به ظن ناشی شده است. و آن اینکه اساساً برای قطع نمی توان پیروی و تعیت مستقلی در نظر گرفت، جز اخذ به واقعی که به آن قطع پیدا کرده ایم، چه رسد به اینکه این متابعت، وجوب مستقلی غیر از وجوب اخذ به واقع مورد قطع، داشته باشد، یعنی وجوب اطاعت از حکم واقعی که توسط قطع معلوم و آشکار شده است. خواه آن حکم، وجوب باشد یا حرمت، با حکم دیگری. زیرا بعد از آشکار شدن واقع دیگر چیزی باقی نمی ماند که شخص در انتظارش باشد. پس هرگاه واقع آشکار و معلوم شد باید آن را گرفت و بدان عمل کرد. (رساندن مفهوم کافی است).

۹- با توجه به عبارت «إِنَّ مَا أَتَبَتَهُ اللَّهُ مِنَ الْأَحْكَامِ لَابْدَ أَنْ يَكُونَ لِمَصْلَحَةٍ أَوْ مَفْسَدَةٍ فِي مَتَّعِ الْحُكْمِ وَمَا لَهُ مَصْلَحَةٍ فِي ذَاتِهِ لَا يَنْقُلِبُ فَيَكُونُ ذَلِكَ مَفْسَدَةً وَإِلَّا لِزَمْنِ اِنْقَلَابِ الْحَسْنِ قَبِيحاً وَالْقَبِيحِ حَسَنَاً» دلیل استحاله‌ی نسخ و پاسخ مصنف (۴) به آن را بنویسید. ص ۵۷ و ۵۸ نمره

۲

جواب: دلیل استحاله‌ی نسخ: احکام تابع مصالح و مفاسدی هستند که در متعلقات آن‌ها وجود دارد و اگر چیزی دارای مصلحتی بود و امر به آن تعلق گرفت، ممکن نیست که امر به آن نسخ شود زیرا مصلحت آن قابل تغییر نیست و اگر مصلحت آن تغییر یابد معناش این است که آن فعل حسن تبدیل به فعلی قبیح شود (یا اگر آن عمل دارای مفسدہ بوده و از آن نهی شده است، ممکن نیست که دارای مصلحت شود یعنی عمل قبیح تبدیل به حسن شود و نهی از آن نسخ شود) پس از آنجایی که نسخ مستلزم تبدیل و انقلاب است و این تبدیل محل است، پس نسخ هم محل است. (۱ نمره)

پاسخ مصنف: اگر مصلحت و مفسدہ ای که در متعلق احکام است ذاتی آن‌ها باشد، تبدیل آن احکام محل است ولی مصالح و مفاسدی که به تبع حالات و زمان‌های مختلف پیش می‌آید، به راحتی قابل تغییر است و هیچ استحاله‌ای ندارد یعنی عملی در زمان خاصی دارای مصلحتی بوده و به آن امر شده است و آن عمل در زمان دیگری مصلحتش را از دست داده و نسخ شده است. (۱ نمره) (رساندن مفهوم کافی است).

۲

۱۰- تقریر معصوم را همراه با شرایط حجیت آن بیان کنید. ص ۷۰ نمره

جواب: تقریر معصوم این است که کسی در محضر معصوم، عملی را انجام دهد و معصوم نیز متوجه آن عمل بشود و نیز بتواند خطای فاعل را متذکر شود یعنی هم زمان کافی برای تذکر باشد و هم مانع از قبیل خوف و تقویه و یا ساز تأثیر تذکر در بین نباشد با وجود همه این شرایط باز هم معصوم فعل را ببیند ولی تذکری ندهد. این است تقریر معصوم و شرایط آن. (رساندن مفهوم کافی است. نیازی به نوشتن عنین عبارات نیست.)

۱

۱۱- دلالت آیه شریفه «فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرَقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلَيُنِذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ» (توبه: ۱۲۲) بر وجوه اجتهاد را تبیین نمایید. ص ۸۴ و ۸۵ نمره

جواب: این آیه دال بر وجوه تفکه در دین به طور عموم است و از آنجایی که مصدق تفکه در این زمان با اجتهاد محقق می‌شود، تلاش عده‌ای برای تفکه و اجتهاد در دین، از واجبات می‌باشد. (رساندن مفهوم کافی است).

۲

۱۲- برخی با توجه به قضیه «ان الاحکام سمعية لا تدرك بالعقل»، حجیت عقل را نفی می‌کنند، مرحوم مظفر (۴) با چه تبیینی، سخن

آن‌ها را بر حق می‌داند؟ توضیح دهید. ص ۱۳۳ و ۱۳۴ نمره

جواب: اگر قائل شویم به اینکه مراد از عقل، عقل نظری است ابتداء بدون استعانت از ملازمه، در این صورت به دلیل اینکه احکام الهی توقیفی هستند و از اولیات و محسوسات و تجربیات... نیستند نمی‌توان به آن‌ها بدون طریق سماع علم پیدا نمود (حکم این موارد مانند دیگر مجموعات بشری است) و از طرفی عقل نمی‌توان به ملاکات احکام نیز دست پیدا کند در نتیجه اگر مراد از نفی حجیة عقل، نفی استقلال عقل نظری از ادراک احکام و ملاکات باشد، این سخن درستی است.

* سؤال زیر مختص طلاب غير حضوري مکاتبه‌ای می‌باشد:

۱۳- شبهه «أَنَّ الواجب أَنْ تَنْفَرَ مِنْ كُلِّ فِرَقَةٍ طَائِفَةٌ، وَالطَّائِفَةُ ثَلَاثَةٌ فَأَكْثَرُ، وَهِيَ لَا تَشْعُلُ آيَةَ النَّفَرِ خَبْرَ الشَّخْصِ الْوَاحِدِ أَوِ الْاثْنَيْنِ» را تبیین نموده و پاسخ آن را بنویسید. ص ۸۳ و ۸۴ نمره

۲

جواب: آنچه در آیه شریفه واجب شده این است که از هر گروه یک طائفه کوچ کنند و طائفه شامل سه نفر و بیشتر می‌شود لذا آیه شامل خبر یک نفر یا دو نفر نمی‌شود؛ پس آیه بر حجیت خبر واحد دلالت نمی‌کند. (۰/۵ نمره)

پاسخ اشکال: [انچه در حجیت خبر واحد مهم است این است که وقتی افراد برای اندار برگشتند و خبر آورند چه تعداد باشند تا خبر آنان حجت باشد و آیه نفر دلالت نمی‌کند بر اینکه واجب است هنگامی که برگشتند به صورت دسته جمعی اندار کنند به این صورت که «اجتماع» شرط صحت و قبول اندار باشد؛ بلکه آیه از این جهت مطلق است و به جهت اطلاق، خبر واحد را نیز شامل می‌شود یعنی عموم آن افرادی است نه مجموعی. (۱/۵ نمره)]